

## [Skræppenborg-Nielsen.]

på grundlag af de helt fantastiske bevillinger til militære formål mangler vi boliger, hospitaler, undervisningsanstalter, skoler, plejehjem og en hel del andre ting. Penge kan som bekendt kun bruges én gang, én eneste gang.

Den højtærede undervisningsminister oplyste forleden i finansudvalget, at ikke mindre end ca. 325 landsbyskoler — jeg tror, det var alene i Jylland — endnu ikke var kommet på højde med skoleloven af 1937s krav, og det endskønt vi i dag har en ny skolelov, nemlig skoleloven af 1958. Alene det fortæller os en hel del om, hvordan det i virkeligheden står til.

For ikke mange dage siden fik vi her i folketinget at vide — hvis vi ikke vidste det i forvejen — at en vis tidligere minister siden ca. 1940 som direktør i et selskab, hvori staten ejer halvdelen af aktierne, havde oppebåret en årlig løn på 50.000 kr. uden at bestille alt for meget for pengene.

I den anledning kunne jeg tænke mig at stille det spørgsmål til den højtærede finansminister: hvor mange direktørposter af samme art råder staten i dag over? Jeg håber ingen. Når jeg stiller spørgsmålet, er grunden den, at der så ofte i denne tid tales så meget om lønningernes størrelse. Ja vel, jeg er da helt klar over, at også andre end den tidligere minister får eller har fået store penge uden at lave synderlig megen gevinst for dem.

Jeg tænker her på, at i folketingets finansudvalg bevilgedes der den 30. juni 1961 af socialdemokrater, de radikale, de konservative og venstre følgende lønninger uden stedtillæg, men plus udetillæg til en række såkaldte forsvarsattachéer. På det tidspunkt, bevillingen blev givet, havde vi 5 forsvarsattachéer placeret enten i Washington eller i Ottawa. Årligt fik de udbetalt henholdsvis 142.862 kr., 134.166 kr., 134.694 kr., 108.594 kr. og 100.094 kr. Vi havde 1 forsvarsattaché placeret i London. Han fik udbetalt 85.166 kr. Vi havde 6 forsvarsattachéer placeret i Paris, deriblandt en kongelig højhed, og de fik udbetalt 114.194 kr., 118.262 kr., 117.618 kr., 82.366 kr., 85.894 kr. og 57.045 kr. Vi havde 1 forsvarsattaché i Stockholm, og han fik udbetalt 83.816 kr. Vi havde 2 forsvarsattachéer i Oslo. De fik udbetalt henholdsvis 97.512

kr. og 72.262 kr. Og vi havde 1 forsvarsattaché i Bonn, der fik udbetalt 88.666 kr.

Ja, dér ser man, hvad pengene går til, og så er dette endda kun en bitte lille andel af, hvad Danmark i øjeblikket anvender til militærvæsenet. For finansåret 1961-62 udbetalte statskassen i alt 928.859 kr. til 16 forsvarsattachéer, som i øvrigt ikke skal betale skat af pengene — de er nemlig helt skattefrie. Det er vist næppe disse lønninger, den højtærede statsminister og andre taler om, når der i øvrigt tales om lønninger ude i landet.

Det står vist efterhånden klart for de fleste, at omsforliget og landbrugsforliget har sat en voksende prisstigningsbølge i gang uden at værne valutaen eller sikre beskæftigelsen. Prisstigningerne er ledsaget af husleje-forhøjelser, begrænsning af byggeriet og løfter om skattelettelser for de pænere indkomster.

Folketingets finansudvalg er i bevillingsmæssig henseende næsten arbejdslost, fordi statskassen praktisk talt er lukket for bevillinger til civile formål. Men midt i en sparetid er militærbudgettet foreløbig forhøjet med mindst 200 mill. kr. Efterhånden går det op for mange, at en sådan politik strider mod befolkningens interesser og landets tarv i det hele taget. Uden sammenligning er øjeblikkets vigtigste politiske opgave at stabilisere landets økonomi, herunder at bremse den inflatoriske udvikling. Men skal dansk økonomi stabiliseres og den inflatoriske udvikling bremses, må der øjeblikkelig siges nej til nye bevillingsansøgninger fra militæret. Herved sparer man valuta.

Kraftige indgreb mod urimelige priser og avancer, så udhulingen af kronens købekraft standses, må iværksættes — i parentes bemærket: danske tandlæger har i den sidste tid forhøjet deres priser med ikke mindre end 50 pct. — og under ingen omstændigheder bør de ved omsforliget aftalte lettelser i indkomstbeskatningen føres ud i livet. Vi må have skattefradragsreglen afskaffet. Vi må bestræbe os på, at en effektiv skatteligning iværksættes, og i stedet for direkte tilskud til landbruget må vi have en samfundsmæssig investering i landbruget til fremme af dets produktion og afsætning.

Skal dansk økonomi stabiliseres, må vi have kontrol med investeringerne, så at alt det, der er samfundsgavnligt, fremmes mest